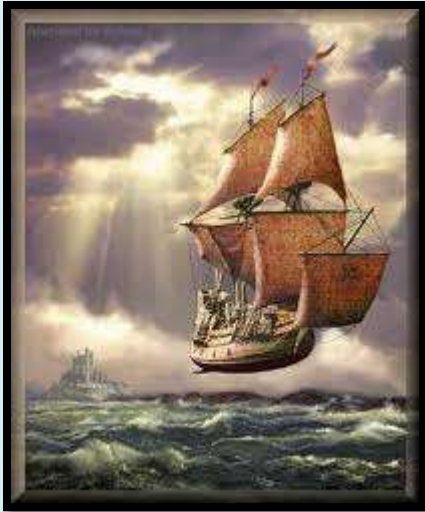

VLIEGENDE SCHEPEN

Hoewel er in onze tijd wel amfibie vliegtuigen zijn ontworpen, zijn vliegende schepen nooit van de grond gekomen. Of liever: van het water. Daar is wel een verklaring voor: schepen waren er eerder dan vliegtuigen. Natuurlijk bedoel ik met vliegende schepen niet het welbekende luchtschip of ruimteschip, schepen die niets scheperigs hebben, behalve dat ze net als een schip meer mensen tegelijk kunnen vervoeren. Nee, het gaat hier nu even om een schip dat zijn vorm behoudt, en toch de lucht ingaat. Met masten en zeilen, of met een motor,

dat kan me niet schelen, als het maar ongeveer de klassieke vorm heeft van een schip.

De behoefte om te vliegen begon al in de Oudheid, met Icarus, die te ambitieus was en het experiment niet overleefde.

Hij werd een zinnebeeld van wel willen maar niet kunnen, en omdat we mensen zijn zit ons dat niet lekker.

Hoeveel mensen zullen er niet van gedroomd hebben de wereld in vogelvlucht te kunnen zien, en van alle mensen die al doende ter aarde zijn gestort kennen we alleen degenen die het konden navertellen, of die anderen uitnodigden getuige te zijn van hun vrije val.

Leonardo DaVinci was waarschijnlijk de eerste die serieus vlieg-tuig ontwikkelde, maar hij heeft nooit

gevlogen.

Vanaf de 18de eeuw kwamen er ballonnen, en toen de Zeppelin, en toen, met de gebroeders Wright, het vliegtuig.

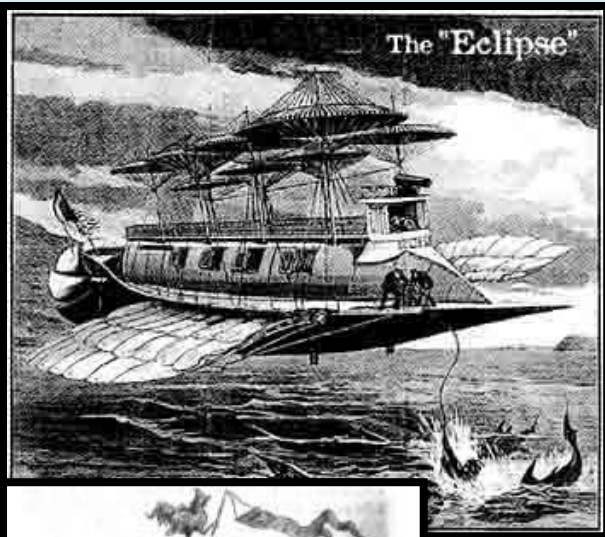
Alles op z'n tijd.

Waarom spreekt het idee van een lucht-schip dan toch zo tot de verbeelding dat menig Fantasy artiest, computerkunstenaar, kinderboekenschrijver en tekenfilm maker er zich door heeft laten meenemen? Hoe romantisch is een vliegend schip?

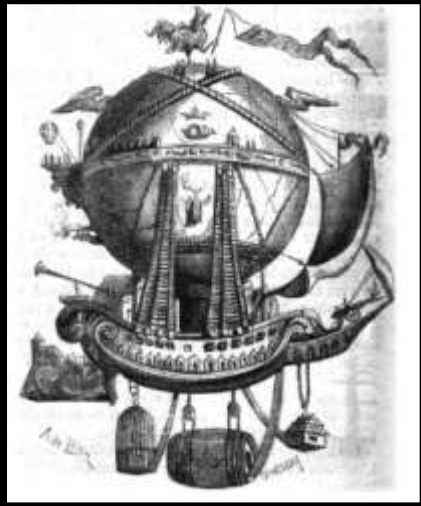
Misschien is het vooral de onmogelijkheid die ons aanspreekt. Een schip wordt gedragen door de golven, en dat is op zich al een wonder. Het zinkt niet. Een schip in de lucht valt niet, maar het wordt wel net als een waterschip voortbewogen door de wind.

Het zeilt. Op lucht.

Ook Jules Verne bedacht luchtschepen, zoals deze twee ◀ uit enkele van zijn verhalen uit eind 19de eeuw.

Thomas Edison, de grote uitvinder, ontwierp verschillende vliegende schepen, of liever boten, zoals deze ▼

En zo was er ook nog in 1709 een Braziliaanse Priester, Vader

Bartholomew Laurent, die een luchtschip had uitgevonden met behulp waarvan hij 200 mijl in 24 uur kon afleggen, en daarmee de koning van Portugal grote diensten kon bewijzen door in vliegende vaart boodschappen over te brengen van Portugal naar Brazilië, en vice versa.

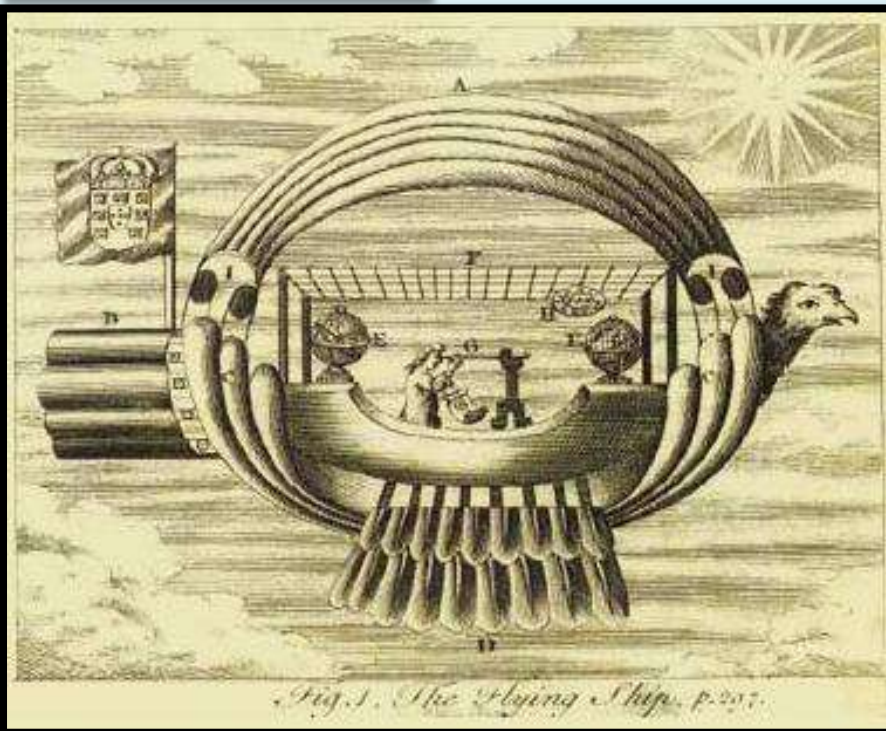
Ook zag vader Bartholomew duidelijk voor zich hoe zijn lucht-schip de aarde in kaart kon brengen, teneinde meer gebieden te ontsluiten die stonden te trappelen om onder Portugees bewind te worden gebracht.

Fijntjes bracht de priester de koning onder de aandacht dat er nog wel eens

een schip op zee verging, en dat daardoor kostbare goederen hun bestemming nooit bereikten. Met het vliegende schip was dat anders. Ongehinderd door golven en vijanden kon het zijn weg vervolgen, mits een bekwaam man de scepter zwaaide. De pater drong er dan ook op aan om het schip alleen te laten vervaardigen onder directe supervisie van de uitvinder, zodat geen onbevoegden zijn ontwerp konden vernachelen. De uitvinder legde dat ook even vast voor zijn nageslacht.

De uitvinder verklaarde zijn ontwerp ◀ aldus:

- A. zijn de zeilen die de lucht verdelen en kunnen bewegen.
- B. is de achtersteven die stabiliteit geeft.
- C. is het schip, met voorzieningen voor als de wind het laat afweten.
- D. zijn twee vleugels die het schip in evenwicht houden.
- E. is een hemelglobe waarin een

magnetische steen verborgen is.

F. is een mat van ijzer die bij een geheime operatie het schip in de lucht houdt. (??)

G. is de kapitein die de aarde en de hemel in de gaten houdt.

H. is een kompas.

I. zijn de katrollen en touwen.

Helaas, hoe mooi de ontwerper het ook bedoeld heeft, het schip is nooit opgestegen en van de maker is niets meer vernomen. Een hemel vol van dergelijke tuigen is te mooi om waar te zijn.